

شرح بیاض میرزا
الدین منصور

۲۲۱

۱۳۴

۱۳۹

بیاض

از عصری و غیره

بازرسی شد
۳۰ - ۳۱

بازرسی شد
۱۳۸۸

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: شرح فصلک
مؤلف: ...
موضوع: ...

۱۸۹۱:۵۰

شماره دفتر: ۲۷۸۱۵
۱۸۹۱

۲۴۰۲۹

۱۳۲۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

تکلیف فرست شد
۱۸۹۱

كان وجودها بعد ذلك وكان العلم حصول الصورة متبع بجمع بقوتها
 او قسطن في نفس واحدة في زمان واحد لان الصور استقرت في زمان
 اجتماع اثنين وكذا الصفات وقال الساجي لان العلم بالصور متتابع
 الصفات بل صور كل معلوم متتابع لصورته او بحسب النوع ولذا
 والذين يشك في حصول الصور في زمان واحد يقولون ان الصفات
 لما يقصده العرفه في حالها المتتابعه في زمانها فارتكبت صورته
 كل واحد منها نوع اخر مستبعد جدا لان الساجي ومخالفة لما
 انتم تعلمه الصورة الذميه والمعيه كما في واحد بعد واحد ذلك
 الكمال في غير الساجي بل في الصفات المستقره في صورته المتتابعه
 اشكال للمعاني في حصولها في نفس واحدة في زمان واحد في نفسه
 يكونه كذبت لو كان حصولها في زمان واحد واصر ذلك في نفس
 منها واصر لاشكالها في زمان واحد في نفس واحد في زمان واحد
 ما يعين الى ان كان في نفس واحد في زمان واحد في زمان واحد
 يحصل في نفس واحدة في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 لم يتحقق في نفس واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 مثلا يحصل صورة الانسان في صورته في زمان واحد في زمان واحد
 صورة الانسان في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 فيه ثم لو لم يرد في جمع المتساويين في زمان واحد في زمان واحد

تصريف

مردم

والعلم والذميه في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 والكثير في وقتها في اولها في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 المتعلقه في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 الحكم المتعلقه في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 محصور في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 ليس ما حصله في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 كل علم حصول صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 العلم في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 خاص في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 حلول السراج في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 عندهما في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 نفس في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 والذميه في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 منتفحة في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 وتجاه اليه في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 لما اورد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد

تصريف

بالعلم

بالعلم والذميه في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 والكثير في وقتها في اولها في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 المتعلقه في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 الحكم المتعلقه في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 محصور في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 ليس ما حصله في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 كل علم حصول صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 العلم في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 خاص في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 حلول السراج في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 عندهما في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 نفس في صورته في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 والذميه في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 منتفحة في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 وتجاه اليه في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 لما اورد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد
 في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد في زمان واحد

تصريف

بالعلم

لاستقامت ما تقدم عنها بصورة واقعة هذا القيد المتفرج ما ذكره في العقول
بصورة اخرى فانما لا يعقل الكسب واليقر حاصله مما على السبب المقام
قوت العقول ما يصرح قوله من حيث لم يدبر الاجسام قلت هو من ذلك
ووجه هذا القيد ان كثيرا ما يخرج امره بوقت بعد من ما هو المتعارف
المشهور وفيما يبرهن ان لم يكن مجموع المقدمين من هذا العقل كما ذكره في
لهذا القيد فايده اجراءه في كل وقت كما ذكره في حصول الصورة النفس
احسن حواسها ثم ما حسب من البتة بغيره من حواسها على ما هي
لم يظهر بعد من مجموع عدم حقيقة العقول في الاظهر له ما ذكره في
في هذا المقام بعض الحكماء ليس لا يوافقون في ذلك بل قد قام فيهم هذه
التعليق فان الوعد في كل وقت من التوسط في كل وقت من الاستقامت
اعدادها كما في قوله في موضوع ثم المبدأ في الاستقامت في كل وقت من
توسطها لان هذه هي المقدم في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من
بها وتترك عالم الاجسام وتطيق عالم الاستقامت في كل وقت من
قوتها في العقل الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
اعين في العقل في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله
وليس في المقام ما هو العقل في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده
لم يذكر في قوله في العقل في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده
فقد قام في هذا المقام بعض الحكماء ليس لا يوافقون في ذلك بل قد قام فيهم هذه
الظن في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في

الاعرف ثم في يومه يقول فلما قام على امر من شأنه العلم لا يفرغ من
وطيق له في اليوم من هذه العقول دون غيرها لانها اذ هي من مفرق احوالها في وقت
فيكون هذا انما يدرك كونه استقامت العقول بغيرها كما في هذه الادراكات
من يفرغ من انما يدرك كونه استقامت العقول بغيرها كما في هذه الادراكات
في انما تدرك كونه استقامت العقول بغيرها كما في هذه الادراكات
باغتيا محالها او باعتبار مدركها ما غرط وهذه العقول العاطفة وما ذكره في
فيما قاله في العقل بغيرها كونه استقامت العقول بغيرها كما في هذه الادراكات
واكتونه في الصلاة والسنن والاشياء والرزق والرزق والرزق والرزق
بعضها لانها اجسام بالصفات الذرية والحكم للعقل اذ لا يتصور العقل
في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
كل ما هي من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
من يفرغ من انما يدرك كونه استقامت العقول بغيرها كما في هذه الادراكات
عدم كونه العقل في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
احوال بدون الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
ما راعاه في سبب غيبه احد العقول فلا يدرك في يومه من مفرق احوالها في وقت
بقاوه لتطيق الاول في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
احوال بدون الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
الحالات فانما انما يدرك كونه استقامت العقول بغيرها كما في هذه الادراكات

الاول

في يومه

او في الاخذ بالحق في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
قوتها في العقل الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
فقد قام في هذا المقام بعض الحكماء ليس لا يوافقون في ذلك بل قد قام فيهم هذه
الظن في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
احوال بدون الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
ما راعاه في سبب غيبه احد العقول فلا يدرك في يومه من مفرق احوالها في وقت
بقاوه لتطيق الاول في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
احوال بدون الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
الحالات فانما انما يدرك كونه استقامت العقول بغيرها كما في هذه الادراكات

خال

سأ

بما تقدم في هذه العقول تدرك ما توضحه بالمفاهيم وذلك القادر في
على الحواس فلو كان الخلق في الكيفية ثم يتابعه فلا يدرك
الا حواسه في عقله ويخرج في اول يومه في اجتماع المثلثات انما يتفرج
لو لم يكن في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
ذلك بوجه لا يلائم في المفاهيم والادوية في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده
بالاخذ بالصحة في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
وكذا ما ذكره في ما ذكره في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
المفهوم بل صورها حال في العقول التي هي في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده
وليس في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
اريد بالاحاس العقول في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
على عدم كونه استقامت العقول في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
وكذا في قوله في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
التي هي في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
والعقول التي هي في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
ذات كونه استقامت العقول في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
التي هي في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
ذات كونه استقامت العقول في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في
التي هي في كل وقت من الاستقامت في كل وقت من وجوده وكذا في قوله في

٥٨
كفر

عبر لزم والاصبر ولم يسمع في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 ان لو كان في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 ادلوع في ذلك في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 ولم يسمع في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 عن ذلك في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 خارج عن ذلك في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الرجحان لم يوصف في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 كمثل ما في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 ذلك الرجحان لم يوصف في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 احراق لم يوصف في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 المكين لانه اولوب اصله في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 معصية في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 واستماع في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 وتورد في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الدرات في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 كان في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير

عيسى

بوجه ضحى

ممتعا كان في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الا في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الا في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الدول في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 لم يسمع في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الطوفان في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 معصية في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 لا يسمع في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 هذا الاول المسند في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الاليع مع احوال في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 في هذا البرهان في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 وشيخ في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 وحاصل في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الدجاجة في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 رجحان في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير
 الرجحان في كونه في الامور التي لا يسمع فيها كالمسحوق في كونه في غير

الوجود كذا في كذا...
وحيث يوجد لا يتوقف على الوجود...
فلا يوجد وجوده من غير الوجود...
قال واقول ان الوجود...
وحيث يوجد في كذا...
اراد كذا في كذا...
وحيث يوجد في كذا...
ولم يراد به كذا...
لا يراد من كذا...
او لم يراد من كذا...
الما كذا في كذا...
الدون ليس في كذا...
الحق والحق...
اذ كل كذا...
عنه لوجود...
فعل كذا...
كان المفهوم...

اداره

اداره...
وحيث يوجد...
فلا يوجد...
قال واقول...
وحيث يوجد...
اراد كذا...
وحيث يوجد...
ولم يراد...
لا يراد...
او لم يراد...
الما كذا...
الدون ليس...
الحق والحق...
اذ كل كذا...
عنه لوجود...
فعل كذا...
كان المفهوم...

ما سوي

فرد في او الوجود...
فالواحد...
للوجود...
موجود...
كما هو...
لنه...
الوجود...
للموجود...
والحي...
لعل...
الاول...
المتفرق...
والذي...
مك...
ولم...
الوجود...
وهي...

١٢٣

بما...
ولذلك...
للوجود...
بغير...
في...
في الواحد...
العقول...
الوجود...
بما...
تفرق...
في الواحد...
المطلق...
العدم...
من الوجود...
المصدر...
والقدرة...
الشيء...

خطرها كالمراة فاذا اجتمعت كحدودها معقالت المرأة الى خطرهما صور النساء
 القائل وقع لم يقبل لعم اسر حضورى خزانة تلك الهيئة لو لم يخطر مرارة
 الجليدية والمرارة الخ لعم عند السراطة والارتفاع في كسرة العظم واما في النوم
 او في غير النوم واليقظ فيسقط علمه ويحل في اتساع الشراع في الصور العيني
 يتسع ايضا في غير نوم في النوم في صور الجليدية لا يفتح موجوده في الذاكرة
 لا يتسع الشراع الكبر في الصغير والذات الاعيان في الذاكرة كل من لم يفتح
 عمرا كحما والامانة كانت متصورا ولا يترا ولا تكونا عليها لانهما لا يتسع
 واذ من موجوده وتبين في الذاكرة في الذاكرة ولا في عالم العقل للونان
 صور احما يتسع لا يقبل في الصور في موجوده في صورة لو لم يفتح في عالم المثال
 في المثال ولا في عالم العقل في الصور في موجوده في صورة لو لم يفتح في عالم المثال
 ههنا في عالم المثال متوسط بين عالم العقل في الصور في موجوده في صورة لو لم يفتح في عالم المثال
 وفتح عالم العقل لا يفتح في الصور في موجوده في صورة لو لم يفتح في عالم المثال
 والصور المحرارة والهام في عقلها وما في احوالها في الكسرة والادوية
 والهيئات وغير ذلك في عالم المثال في عقلها في صورة المرأة في المثال
 حلق في عقلها في صورة ما يراه اليان في المقام في المثال في صورة البحر
 والوجع في الالهة العظم والادوية في الذاكرة في صورة المرأة في المثال في صورة
 الحورية والصغيرة والكوكبية وغيرها فكلها مثل قائم برأها في صورة العقل

علم في الصور في العقل في صورة المرأة في المثال في صورة البحر في صورة الحورية في صورة الصغيرة والكوكبية وغيرها فكلها مثل قائم برأها في صورة العقل

١٨
المواضع عند افرا عالم

وكذا الروح وغيره في الاعراض التي مثل قائم برأها في صورة العقل في صورة المرأة في المثال في صورة البحر في صورة الحورية في صورة الصغيرة والكوكبية وغيرها فكلها مثل قائم برأها في صورة العقل

تجدون في بعض الافلاك الختم كسرة فيها اسودا وكسرة في عالم النور الخ
 والارث في الكسرة الخ ولم يفتح في العقل في صورة المرأة في المثال في صورة البحر في صورة الحورية في صورة الصغيرة والكوكبية وغيرها فكلها مثل قائم برأها في صورة العقل

تسبح
عقل

١٩
العلم في العقل في صورة المرأة في المثال في صورة البحر في صورة الحورية في صورة الصغيرة والكوكبية وغيرها فكلها مثل قائم برأها في صورة العقل

العلم في العقل في صورة المرأة في المثال في صورة البحر في صورة الحورية في صورة الصغيرة والكوكبية وغيرها فكلها مثل قائم برأها في صورة العقل

مكدون

وهو البعض في العلم والعمل اعني الشاوه واليه كانوا حول حم خنيا
 وارجحانه دار طابثي ابي طليح الكيوانا اذ انقصوا عرابه ان كوايتا
 ليه كان التسع حما وعبره الابن السايت ليه كان ما طاله نوحه لهما طلال
 مثلا ليه هم صورا ليه حلقه لاجل على حسبها تما المسلسلهما اوسين
 لها باللقاطين ليخلصوا عن الضياع في عالم النور ولا للموسطين ليه
 اللغات حطاهم صومع وما يفهم نه البسات الرد يقيقه للاساق في عاقول
 بالنور المثاليه للانيه بها اذ لكل صوح الاصلاح المدمومه بحكيمه في
 ارباب انواع كقيد يربك خلق الكرك والى عالمه ليه ان
 والجن والردعان لانه ان الثابت في الحيات والي نحر لانه ان الوده و
 والنور والدماء والحب الطافوس والحوض للجزاير والهمى ولا يفرح من
 العمل كرح الحزين ليكل لفرز وايرض افاض لان لم يفرح من حيثها
 ان حبسده كل خلق هو في النفس وصفه وما يقدره في اذيق
 المحجوده والمدومه القومه والصفه وحلاقتها اليه الكبره لا يكون في حقيق
 تسكن النفس المحمومه على حموض كل صوح مثلا بعض الاوراع في كوايتا
 دون بعض لدا سيقول واد نوع منها دون الباء لكل خلق كانه مثلا
 حموض في السده والصفه اذ لم يفرح من حيثها ليع في كوايتا
 المسلسله كالمكتوب في كتابه الشير وهو صوغه ويضع اير حقيقه فيها

٩٠
 ولكن عين في حم وملك
 خلق الله سبحانه وتعالى
 منه الجسم ابدان كانه في

باب ان

باب ان الخاضع للعباد المبصر بعد الروح والمعنى كلك العبد والصدق
 في الصدق المحمومه كالمدمومه وحبها وحلاقتها في كوايتا حقيقه
 الحلقه لاجل على ان فيه سميات رديه يخلق بها المحارقه ما عظم حوان
 اوى سلك البسات ثم نزل في البريه في الاكبر الى الوسط وفيه الانوار
 اطان نزل في البسات الرديه ثم يخلق عظم من حيث البسات التي في
 في القوه صدى في الزوال الى نه في سلك البسات في رديه سيقول بعالم العقول
 مثلا هي كفي والسرقة سيقول والا ما ان سلك من صدى في الزوال
 الى نه يفي كفي ثم سيقول الى ابدان سلك السرقة لدا الى نه نزل في
 البغ وكل اعيرة في البسات الرديه ان كانت في وعاروق عالم المثال الحلقه
 لا عالم المثال لظاهرا الا ان كان لهما سعاده في الزم وهو في عالم
 يغني جلودهم من البسات جلود اعيرة كليلوق العواب ساره الا حلقه في ذلك
 كمل ارادوا له كوايتا منها اعيرة وفيها وكذا قوله ربنا اوجسنا منها وان
 فبا طالمون وكذا قوله لنا الا كوايتا ربنا امتنا ايمننا واحتبنا ايمننا
 ربوننا في كوايتا ووهن سيقول حتى لا نوت حره اوى في السعداء لا يكون
 فيها الا الموته اللوده واهم عزرا في النجم الى ساقل العقول الى المثل
 اكيونيه نعد لا صلاح الفاضل والصفه في الرديه في كوايتا في البسات فلا يكون
 منها الا الموته الا ووهن وكذا قوله في كوايتا ربه يوم القيمة في وجهم والاحاديث

ذلك

امرات ايزم

٩١
 تعشون
 الورد في له الناس سقون في صور حلقه كحل قتم كثره لقولهم كثر
 الناس يوم القيمة في وجوه حلقه وقولهم كثر سقون قوتون سقون قال
 قبا عورت اعلم انك صاقر في قبا رسك والقوالك واهالك وسقطه
 في كل كوكبه او قوتله او في صوره ارواحنا او حيا بنا ان كاسه ك
 عظيمه او تهوت صارت ده ليطان لوديك في حوتك ويجلب في
 هذات النور والورد وان كانت في صارت ثلثه عبا ووهن
 والتهدي صوره او كاشف اشال هذا اعاير في حبه الاعمال في كلام اول
 كثر نورا عشرين في وصل الاعمال في القوم على بخصه ووق الاثان ولا
 كفع عقيت في م الكمال كسب ارك رايا ليعرف فيه السو ليه نق
 وجود صور حلقه حويره فان كان في غاب اللغوه لاجل على غير حقيقه قانا
 نغم الفروره ان كل حدر ريه على لو كانت تلك الصور عرسا ته
 لهم وجود حدر غير حيا سواه كانت مثليه او لم يكن ولو كان المرء
 غير المرءه والمقام هذه الصور لكاست حيز بلطافها لا يبغي في هذه
 واليه لا يبغي للصفات حيز فيها اذ لا تسقط تلك الصور اللهم الا ان يفي ليه
 اللغافه والكثافه والصفات الدافيه مثل حجاج في رويه الا مطهره
 عالم المثال في حيا في مثل كوايتا والصفات في حيا كما كرس في المرءه
 والم قتم ليه كوايتا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 ايمان في كوايتا كما كرسه وحيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا

٩١
 تعشون

والكلام

بجز

بجز لم يفرح من الخسوس ان طلال العقبه صوره مثليه ليه كوايتا في
 باروه حاسه في عرف العقبه لكل في لافا وانها لاهل نه القوي ليه
 المنطقه في جرم العقبه في السطاع صركيه محمله في ولهم سطوع وام قال
 ارطوا ان رو حاسه اركين في صوره كثره وكوايتا يجمع العقبه في
 صوفه ليه شوتا والملايكه البار لوجه وللصور المثاليه حيا في هذا العالم
 حلقه ليه في صفة كوايتا في في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 والنور كما قيل لهم حلقه في كوايتا وكوايتا في صوره الا والمثل
 في طوله كوايتا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 اذ ان حقيقه في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 للفقير حقيقه في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 انظر قليله ليه كوايتا لاهل العقبه في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 البه وركبته واد اوجد الموم عنه في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 قلبه في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 السوم فيها واما في كوايتا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 الما ليه لا بسوم الا سلك العقبه لاهل العقبه في حيا في حيا في حيا في حيا
 القوه المحييه حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا
 سلك الصور في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا في حيا

مقدم

يصغف

وغيره في ذلك الموضع حتى يمتلئ من حروطها ...
 فتلعب الحروف في حواريها ...
 المواد وتنتج قولها ...
 في الجمع واحد السلسل كما ...
 التاويج قولها ...
 بالكم القاييم ...
 البزركه ...
 محل التعلوق ...
 لا يفرق ...
 بمصاحباته ...
 فروعها ...
 صروفه ...
 كلامه ...
 ضوء العلم ...
 للمعادلات ...
 قال ...
 ببعض ...
 نوع ...

عليها

هذا الكلام ...
 في جملة ...
 من ...

عليها واها ...
 واولا ...
 وجودها ...
 حلولها ...
 العددي ...
 كيفية ...
 فاما ...
 وكيفية ...
 قوامه ...
 فبما ...
 في حال ...
 السموات ...
 بالاسم ...
 افعال ...
 الفاء ...
 الانواع ...
 وايضا ...

في الختمات ...
 الملكة ...
 في الماء ...
 بعض ...
 والسيطان ...
 مثل ...
 سبيل ...
 المتأخر ...
 احتق ...
 فقال ...
 الحق ...
 التي ...
 سران ...
 التقاد ...
 له ...
 بدوام ...
 مرصا ...

انها

العلم ...
 لا ...
 لم ...
 عليه ...
 المحطات ...
 لتوقف ...
 والارادة ...
 كما ...
 بتعمق ...
 بارادته ...
 بل ...
 اصل ...
 في ...
 بوجوده ...
 يرتفع ...
 في ...
 اصعب ...

مرتبة بعد ذلك وان لم يكن احد من مرتبة فلا يسلم له المجموع موقوف على المجموع اذ لا يسقط
 عنه واحد او فكل واحد من ذلك المجموع موقوف على المجموع الى ان يكون ذلك المجموع
 غير المتماثل بالادوية المتماثلة مطلقا لعدم الادوية المتماثلة المبرزة وحسب
 السبق على المجموع اذ لا يسقط عنه موقوفه في كل واحد من مرتبة موقوفه على
 ما بين الاقسام فكل مرتبة موقوف على ما قبلها اذ ان موقوف على موقوف على الاقسام
 واذا عرفت ذلك علم ان كل مرتبة موقوف على كل واحد من مرتبة موقوفه على ما قبلها
 على مجموع ذلك المجموع اذ لا يسقط عنه موقوف على كل واحد من مرتبة موقوفه على ما قبلها
 ولا موقوف على مجموعها والارادة لوقف الشيء على نفسه فلا يتم للمجموع غير
 المتماثل موقوف على نفسه وان كان له لوقف له الاقسام المجموع موقوف
 ليس له اذ اعتبرنا ولم يكن موجودا فلا لوقف له علم وقد ذكرنا ان ارادة
 الادوية المتماثلة مطلقا لعدم الادوية المتماثلة المبرزة على ما قبلها
 لم يثبت موقوف بها بل يقدم على نفسه او لا يسلم له او المجموع على واحد من كل
 بصورة اعتبارها مع اتحاد مرتبة علم له في التسليم على موقوفه والارادة ان
 يسلم له الادوية المتماثلة مطلقا لعدم الادوية المتماثلة المبرزة على ما قبلها
 انما يصح على الراية في ما بينهما اذ لا يسقط عنه موقوفه على ما قبلها
 التسليم له بل لا يسلم له المتماثل من اقسامه اذ ان موقوفه على نفسه التي
 اقسامه اذ ان موقوفه على ما قبلها وقد ذكرنا ان كل واحد من مرتبة موقوفه على ما قبلها

مرتبته

مرتبة بعد ذلك وان لم يكن احد من مرتبة فلا يسلم له المجموع موقوف على المجموع اذ لا يسقط
 عنه واحد او فكل واحد من ذلك المجموع موقوف على المجموع الى ان يكون ذلك المجموع
 غير المتماثل بالادوية المتماثلة مطلقا لعدم الادوية المتماثلة المبرزة وحسب
 السبق على المجموع اذ لا يسقط عنه موقوفه في كل واحد من مرتبة موقوفه على
 ما بين الاقسام فكل مرتبة موقوف على ما قبلها اذ ان موقوف على موقوف على الاقسام
 واذا عرفت ذلك علم ان كل مرتبة موقوف على كل واحد من مرتبة موقوفه على ما قبلها
 على مجموع ذلك المجموع اذ لا يسقط عنه موقوف على كل واحد من مرتبة موقوفه على ما قبلها
 ولا موقوف على مجموعها والارادة لوقف الشيء على نفسه فلا يتم للمجموع غير
 المتماثل موقوف على نفسه وان كان له لوقف له الاقسام المجموع موقوف
 ليس له اذ اعتبرنا ولم يكن موجودا فلا لوقف له علم وقد ذكرنا ان ارادة
 الادوية المتماثلة مطلقا لعدم الادوية المتماثلة المبرزة على ما قبلها
 لم يثبت موقوف بها بل يقدم على نفسه او لا يسلم له او المجموع على واحد من كل
 بصورة اعتبارها مع اتحاد مرتبة علم له في التسليم على موقوفه والارادة ان
 يسلم له الادوية المتماثلة مطلقا لعدم الادوية المتماثلة المبرزة على ما قبلها
 انما يصح على الراية في ما بينهما اذ لا يسقط عنه موقوفه على ما قبلها
 التسليم له بل لا يسلم له المتماثل من اقسامه اذ ان موقوفه على نفسه التي
 اقسامه اذ ان موقوفه على ما قبلها وقد ذكرنا ان كل واحد من مرتبة موقوفه على ما قبلها

تتبع باعتبار صدقها فيتم الرمان فيها وانما بعض الابن ووقف في سرته
الموقوف على الاب وفيها سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
صدوقها في ذلك فيكون سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
عنه انما هو في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
سعد منها غير متناهية من سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
لوجه لانها كسعد غير متناهية من سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
طريق ظهورها في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
لها الطبع في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
سرت في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
اول عمل في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
انما كرى في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
علم غير يوقف صدوقها في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
كحرف غير علم في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
ظاكران في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
وما في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
منها في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
على سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته

وهذه اسرارها عن سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
المتابعة انما كرى في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
والله رايد علم سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
واصل سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
انما كرى في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
جميع الربادات التي ورثه موجودة في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
موجوده في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
محصورا عن سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
الجميع في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
كوع الفل في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
لذلك في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
ان موجوده في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
المطعم في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
متمثل في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
فرض في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
المطعم في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته
المطعم في سرته الطبع واوجب في ذلك ان سرته

١٢
بالحاشية حاصره فلهذا سقطت قوتها وذلك لظهور وجود تعظم التماس
سواء وسط المساحة تسع هذا هو المشهور المشهور في تعريف ذلك
على هذا المطلب من وجه لا يرد عليه الا بالمراد منها وجه لا يكون محال
بغير التماس كما في محال وصلح له وجه مقبول لا يكون عدم تسمى اللان والوان
لو فرضنا حطاسنا ووضعا دائره واوصنا احد اطرافها الى قطر الهامه
الخط المدرك في جوانب قوس الما في المظهر يسبب او العطنه حاشه وتسمى
في ران حاشه كلها ما في حلقين لانه خط القطر التماس بالمراد من اوله
والدائره ج ومركزه ح وحده ر العطنه بين الصفاطه في قوسه وكذا
لا يستعمل في غير الما الما في حاشه ر الخطر التماس في مركزه الدائره
دورضا حوازيه لا يربط في حاشه الخطر التماس بينه وبين الما
الانواراه فلا بد ان يربط في حاشه ر العطنه وان لم يقبل
موارد في الصفاطه في الما في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
المراد التماس ولا يفرض التماس في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
بعد ذلك في حاشه التماس في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
حفظه في حاشه التماس في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
ما في حاشه التماس في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
نظروا في حاشه التماس في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
عنه في حاشه التماس في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر

واكان

ولم كانت لوجه ما في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
شرح كلامه في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
منقوله ولا يرد عليه الا بالمراد منها وجه لا يكون محال
ذلك في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
الهامه في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
السبب في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
ان ذلك الما في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
تسمى في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
منع في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
ان ذلك الما في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
المورد في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
المستعمل في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
ان ذلك الما في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
وقال في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
جميع ما في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
نظروا في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر
وايها لو حوت في حاشه ر العطنه في الما في حاشه ر

للهواد

القطب من اهل علمه واقل ذكره الله لا يحق في العلم بل العلم ادمر كالم...

طروت

قد وردت النورانية السبع الصلح في استناد ذلك للبشر والادراك...

الحدود والصدق فانظر وايها اللغو ان كما ان الله غفر الخطيئ...

فرض

فرض في طهارات الطرق فسدتها صحتها ان الامور التي يسهل...

و عظیم محل و فواح زوئی و تنگ دل و دودار کار بانه درجه بیست و هفتم ازین عمل
هر که برین درجه زاید می باشد و ضعیف است و در دقایق می بیند و از آنجا
و ساقی باشد درجه بیست و هشتم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار خوف
و کمال با نده و از آنجهی ترسیده و حال او بر بسیار کجاست و از درجه بیست و نهم ازین
عمل هر که برین درجه زاید می باشد ترسیده و ضعیف است و در دقایق می بیند و از آنجا
برج بسیار و درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
زاید امیدوار است که بچنگ برین درجه زاید می آید و از آنجا که ضایع است و تا آنکه
در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
زاید پارس و نیکو کار و لطیف باشد و در نجوم و به حال و همیشه کار بی شغف
گفته درجه دوم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
نعمت و زین بسبب بی عقلی نادانی در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
و در تابنده و در روزهای خوشبختی که در صورت راستی و قیاس بسبب آنکه
بگفته شود در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
در بی عقلی و بی خبری باری بسیار گفته اما از هر سعادت بزرگی غایب
در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
نماد اما کمال وی انصاف باشد در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
برین درجه زاید پارس و نیکو کار باشد و دعای وی بیشتر مستجاب باشد
و در روزهای خوشبختی که در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید

این

زاید ضعیف است و بد ترکیب و کمال و در نجوم و تنگ زوئی مانند درجه بیست و نهم ازین
نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار کجاست و از آنجا که ضایع است
بسیار با بد درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
و ازینکه در عالم باشد و بکارهای تنگ معروض است و هر که در درجه بیست و نهم ازین
ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
ازین ضلعت باشد و سر او معیوب بود و سینه اش ضعیف و بی مواضع
بسیار و او بی خبر در آن کجاست و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
زاید ازینکه قوی و تمام خلق باشد و کمال و وضیعت باشد و قیاس در درجه بیست و نهم ازین
طلب کند در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
و بسیار علم و کرم نفس و نیکو است و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
معاملات او بسیار است و از آنجا که در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
درجه زاید نیکو کار و پر کار و از آنجا که در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
توکل باشد و از آنجا که در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
زاید نیکو است و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
باشد و از هر سعادت باشد در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
درجه زاید نیکو است و با بهره و در ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید

نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
سخت بود و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار
عالم فاضل باشد و از هر سخن بهتر بود در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
زاید در بعضی ازین نور نیکو است و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
دوم ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
طلب زرق و با فقر و بی اتی تمام و بسیار است از در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
چهارم ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
و با این همه ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
درجه زاید بی سخت باشد و صلاح و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
ششم ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
گفته و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
زاید طواف شهر با نیکو است و بر سوی در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
برین درجه زاید نیکو کار باشد تا آنجا که در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
بسیار در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
گفته که مستغنی در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید

این

هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
و بواسطت بر کارها و در دنیا و از آنجا که در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
بچشم و وسواس کجاست و با حق باشد در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
زاید در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
زاید ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
بسیار ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
و لطیف و معجز است و از آنجا که در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
بود و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
و سخت دل و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
باید و بی سختی است و از آنجا که در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید
زاید ازین نور هر که برین درجه زاید می گزید بسیار و در درجه بیست و نهم ازین عمل هر که برین درجه زاید می گزید

طبع و بر هم بود و در وقت تک او در از بود و اعطاه او را کار فرودمانه و نیست شود
 در وقت در هم از بر سست که برین در هم زاید نیکینت و مبارک و مقبول سخن
 و صری دوست و نیکو کار و راست گوئی باشد و مردمان را مردی و اوست ایشان
 فرمایند و از فرج حیوانات و تعذیب ایشان باز دارد و مردمان را در از بود در هم
 باز در هم از بر سست که برین در هم زاید بزرگوار و مردمند و کزای باشد
 و دوست خدای بود و کارهای نیک کند و معجزات اظهار کند و مردمان را
 از بر و تاراجی و زانیان برماند و تبرکات مست او بیشتر است در مردمان بصلاح
 باز گردد و این مرد سپید روی کس می بود و بر روی او نشانهای بسیار
 باشد و تن او ضعیف بود و بسبب در شکم و همضم ناشدن طعام کوز او بسیار
 میان سپیدی و از روی باشد شکم کس که صحبت او در زاید و سخن او بشنود
 و وصیت او یاد کرد و کار دارد در و باره لایقی برین در هم زاده بود اخبار او
 و احوال او و قصتهای عجیب هنوز باقیست چنانکه شنیده باشد در هم و از در هم
 از بر سست که برین در هم زاید ارج و بیایس و بزرگوار و ماضی باشد و در صلاح
 بسیار باشد و صحبت زمان دوست دارد در هم سیزدهم از بر سست که برین
 در هم زاید ملکی جوهر باشد و امید خود بسیار زاده از روی تواریش و آسم و کار او
 ملین باشد و در شکم او طبعی باشد که طعام آنکه توان خورد و نرفته نیاید در هم
 چهاردهم از بر سست که برین در هم زاید عاقل و فیلسوف باشد و معطای
 طعمها بیشتر است بسیار موز در هم و زاهد از علوم او را شود در هم پانزدهم
 از بر سست که برین در هم زاید نیکو کار و در شکم نیست و بسیار دشمن

باشد

چو باشد و کوتاه عمر و به حال بود و سبب مرگ او دشمنان گویا باشد در هم
 شانزدهم از بر سست که برین در هم زاید بسیار دشمن باشد و در طبعش
 و جایگاه بر شکم کند پس نگاه بر دشمنان نظر نماید و کار ایشان را دشوار
 کند و ایشان را بر هم شکند و در میان کشند شود و نه اندک گفت و او را و بر
 گشته بعد از آن او را دفن کنند در هم بیست و یکم از بر سست که برین در هم زاید ملکی رنگ
 ملک و نامستقیم و لایق بود و از رحمت مشغول باشد و نیکو سخن باشد و در وقت
 حکیم و زاهد و بعد از یادش مردمان را آید و در حال او نیکو شود و قدر او بزرگ
 تر از آن شود که دیداش بر او شده باشد در هم بیست و دوم از بر سست که برین
 در هم زاید بر مادر و پدر خویش عاقل باشد و ایشان را بر سر دارد و در سنگ در
 گری کند و در احسان با شرف کند و از آن غایب کرد و بعضی بگرد و مدار و پیر او پس
 او بیست سال بر زمین در هم نوزدهم از بر سست که برین در هم زاید شریف و عاقل باشد و نگاه
 نبرد و او را استیانی باشد و با قوت او از آن اعتبار او از آن استیانی باشد
 تا آنکه که بعد در هم بیست و یکم از بر سست که برین در هم زاید چشم او زرد و گون بود و از حدت
 و حجت و شکم و دستهای بسیار باشد که از او احسان و نهایت بود و لیکن عرا و
 کوتاه بود و خشکهای بسیار بود و از همه بخت یا به هیچ غیر در هم بیست
 یکم از بر سست که برین در هم زاید با دهن هر چه از روی دل و شفقت
 باشد و صواب و تندرستی باشد و از آن غایب کرد و از آن غایب کرد و از آن غایب کرد
 و غایب شود که نه اندک که گمانه و او در میانها نیکو کرد تا آنکه که بگرد و او را

برده باشد و در وقت گشته و کار او از بر سست که برین در هم زاید سست و دوم
 از بر سست که برین در هم زاید گمانه باشد که از او خبر دهد و زود بر او آید
 و در حال گشته در هم بیست و یکم از بر سست که برین در هم زاید با طبع و
 و تنه حال و کتاب زده باشد و در عوامی پوشیده از مال که گوید و در
 در هم بیست و چهارم از بر سست که برین در هم زاید اگر زود بود و
 و اگر تو ام باشد یعنی برین و اگر تو ام آنگاه باشد که بدان نزدیکی
 ستاده یا دوستی و دلالت گشته در هم بیست و پنجم از بر سست که برین
 برین در هم زاید حجت و قاجار و جماع دوست باشد و زمان او را دشمن
 دارند و از این بهره نیاید و مال و تنه گشته و او را زمانه دوست دارند
 در هم بیست و ششم از بر سست که برین در هم زاید با دوست ندارد و یاد
 محبوب باشد و در پیشتر کارها نیز ولادت او بر مادر و پدر او نمود بود
 و در کس و سببها دست ایشان را بلا باشد و پیشتر از مرگ او را بیک او از
 برضا افتد در هم بیست و هفتم از بر سست که برین در هم زاید این
 عمر و کوتاه بالا باشد که در شبها بر روی بگرد و در کس سال برین در هم زاید
 و این در هم بیست و هشتم از بر سست که برین در هم زاید در وقت یا در مقابل
 در دو دیوار دارد در هم بیست و نهم از بر سست که برین در هم زاید
 فقیر باشد معتدین و عالم کار را و در دوست دارد و در وقت که از او
 کار انجام دهد و در وقت برین گشت و شود و او را عاقلانه دوست دارد و حجت

باشد

باید از دارد همیشه در هم بیست و نهم از بر سست که برین در هم زاید
 حجت و طبع و در حقیقت باشد و دشمن در روی نزدیک مردمان و هر که او را
 شناسد افعال او را شناسد و بچسبند از او جدا و خائن و کینه
 در هم بیست و دهم از بر سست که برین در هم زاید همه چیز ناک و ناپا باشد و هیچ
 چیز نیکه و راست نگوید و دوست در خانه او دشنام دهد و بسیار از در هم
 او را از بر سست که برین در هم زاید محال و عاجز باشد و حجت مردمان
 طعن گشته باشد و سخن مردمان را نگاه ندارد و دیگر وجهی از نمانی کند و در بر
 خویش هر خوام خود در هم دوم از بر سست که برین در هم زاید عقل و
 بسیار جمل و حق و کتاب زده و فضول باشد و بچسبند راه و حاجت
 نبود و عکس روزی و به حال بود و بر خلاف تدر صواب کار کند در هم بیست
 از بر سست که برین در هم زاید در وقت در است و در از او نماند و باشد که
 که در زده سبب گلی ماستت سبب گلی بگرد و در اهل بیت او را و به حال او
 پیغمبرانی بدید اید در هم چهارم از بر سست که برین در هم زاید ازشت
 خلقت باشد و چشمها بر گشته کوشه چون کوشش سبب حرام جو را باشد و از
 چنان کرد و در شوال زنده گانی نوشم بی و پیغمبر بود در هم پنجم از بر سست که برین
 از بر سست که برین در هم زاید نیکو کار و پاک دین و عفت دوست باشد و آل
 بیت خود را دوست ندارد و بر کارهای ایشان نماند گشته کند که لایق باشد در هم
 ششم از بر سست که برین در هم زاید بر مادر و پیر او بسیار ولادت
 او به وسایل میرند و او را از بر سست گشته در شکم و سخن چو از بزرگ شود

سیستم

او راجتی و افضالی حاصل می آید و از دنیا برده تمام بیاید و ذکر او در عالم مشرف شود
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید بود که او را توکل و کوی و مقبل باشد
 و در کارهای نیک و بد و در حال و بیکار و تنگ و گشاده و در اول الامر بعد از آن بعد از آن که در
 و بخیل و متکلم شود و در حال و بیکار و تنگ و گشاده و در اول الامر بعد از آن بعد از آن که در
 میزان هر که برین درجه زاید باشد کوی و مقبل و در هر چه از او و قضیت باشد
 و از جمیع چیزها زاید کوی قوی را می و درست خاطر باشد در جمیع اشیاء از جمیع چیزها
 هر که برین درجه زاید باشد کوی قوی را می و درست خاطر باشد در جمیع اشیاء از جمیع چیزها
 مردمان را پسند دهد و او در ویش و صاحب جمالی باشد و بخیل و کوی و مقبل
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید باشد کوی قوی را می و درست خاطر
 مردمان را پسند دهد و او در ویش و صاحب جمالی باشد و بخیل و کوی و مقبل
 و عینا قی نباشد و می راج عالی کوی کندی و بر جوی کندی تمام نگاه می رود در
 یا از جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید کوی قوی و دوست روی بود
 نزدیک مردمان و بوقت کوی مادی مادر او میگرد و بوقت از پورا او را بر او
 و در برتری کسب و محبت بسیار رسیده پس روی با قبال نمود و نعمت
 مردی کسب است آرد و باقی عمر فرزند کند از هر نظر بق کوی در جمیع اشیاء از جمیع
 از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید توکل و کوی قوی را می و درست خاطر باشد در جمیع
 و خوب است تمام باشد و در دست از شد و شتاب این و از تجارت عالی
 کسب کند در دنیا و بر و مبارک باشد و قانع بود در جمیع اشیاء از جمیع چیزها
 هر که برین درجه زاید عاقل و مکر و در کرم باشد طعام و شراب دوست

و او بخوانی بر در علم هر که از آن علت نبرد و خیر و مقبول و نیکو باشد تا آخر
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده باشد و با بد و با بد
 دهنده بود که است نفس و در از غم باشد و حال او بد شود بغایت و کارهای او
 بستاید در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد
 خوش و سلطان شمس و مقبل و از جمله استعدادهای که کندی و کندی و کندی و کندی
 علمها را است که است نیکو است و در اسفل او علی باشد که در آن نبرد در جمیع اشیاء از جمیع
 از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد و کوی مادی مادر او
 خوب کما او کوی نرو او باقی قوی را می و درست خاطر باشد در جمیع اشیاء از جمیع چیزها
 زاید ما را و دوست دارد کارها را نیکو باشد و کفرهای ما منفعت کند و او را دوست
 بسیار باشد اصناف علمها را دوست دارد و حاصل کند بمطالع بسیار رسیده
 علوم تمام کرد در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید نیکو است و هر چه بود
 و مقبل و عینا قی نباشد و می راج عالی کوی کندی و بر جوی کندی تمام نگاه می رود در
 بنی ضعیف با و بوقت کوی مادی مادر او میگرد و بوقت از پورا او را بر او
 پسته که از حقیقت قیاضه در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید
 کما این قوی باشد از جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید نیکو است و هر چه بود
 بود و کسب است نیکو است و او را دوست دارد کارها را نیکو باشد و کفرهای ما منفعت کند
 بهر چه پاک خواند تا نگاه میبرد و در هر چه بسیار بر ادبش پس از او عاقل در جمیع
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید ما را و دوست دارد کارها را نیکو است و هر چه بود

و توکل و نیکو است باشد و در پورا او را نیکو است در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد
 کندی که او بود در از او نیکو است کسب کند و در قیاضه و کفرهای ما منفعت کند
 نگاه میبرد در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید نیکو است و هر چه بود
 باشد و سماج رود تا به پیش و اجبار دوست دارد و دوست طایر از این چیزها
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید کوی قوی و قاضی و علم دوست
 باشد و اصل علم را دوست دارد و کسب محبت و در سخن و کامل باشد و کما
 و فراخ روی بود در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید
 جو اندر و کرم باشد و نیکو دان و پارس یا نراد دوست دارد و در هر چه در هر چه
 زاید است و پارسای بسیار عاقل و با نیکو است و در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین
 میزان هر که برین درجه زاید عاقل و مکر و در کرم باشد طعام و شراب دوست
 به و طعام و شراب محبت جوانان دوست دارد و شراب شوق باشد و در هر چه
 بناگاه و کسب باشد چیزی ندارد و کسب کسب نباشد در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین
 بسیار که برین درجه زاید اخبار و استعدادهای که کندی و کندی و کندی و کندی
 به تعلیم دهد در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد
 و بخت باشد و در پورا او را نیکو است کسب کند و در قیاضه و کفرهای ما منفعت کند
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید عاقل و مکر و در کرم باشد طعام و شراب دوست
 دوست دارد و مال بسیار است آرد و بیکار و افضال بر دوستان خود

نقد کند و او را بسیار عالم و تقوی و نیکو و عاقل و در از او نیکو است کسب کند و در قیاضه
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد
 منفعت کسب کند در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد
 ندهای دنیا می دور و هیچ کسب کسب نیکو است و در هر چه از او و کفرهای ما منفعت کند
 قانع باشد و کسب است او را و در تقوی بود و در ایام حیات او را نیکو است کسب کند
 چنانچه در دنیا نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است
 کور او بسیار و در دنیا نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است
 او و احق کند که زیارت کور او افتد و در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین
 هر که برین درجه زاید کسب است و مقبل باشد میان مردمان و در کارها نیکو است
 و مستور است سخن مانع از شتاب این ندارد و او آن کوی کندی و کندی و کندی و کندی
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد
 باشد و مقبول و شتاب نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است
 برین درجه زاید از دنیا بهره مند باشد و با نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است
 و کسب است و نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است
 در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد
 قول بود و کسب است نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است و نیکو است
 اهل زمانه تا با او افتد که تا چاره دوستی صلال در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین
 هر که برین درجه زاید پادشاه بود و در جمیع اشیاء از جمیع چیزان هر که برین درجه زاید و زیاده بود که با بد و با بد

و نظری باشد بر دشمنان و روزی که از دل بر میان چنانکه بگردان او افتد آنگاه وقت
 نماند و فرمان او را اطاعت بر نه در پیش از آنکه برین درج زاید مبارک
 و نیکنی و نیکوکارانه و میرانی فخر میابد و چون کند و عاقبت او بخیر باشد درجه پنجم
 از این عقوبت بر که برین درج زاید مبارک و نیکنی و نیکوکارانه و میرانی فخر میابد و چون کند و عاقبت او بخیر باشد درجه پنجم
 بر او آرد و او را هفت درجه از او فرود میاید و خصوصیت و شایسته گشته درج و برین است
 و عاقبت او را بر این است نظری باشد و دست یابد و جگر را بملک گشته درج
 هشتم از این عقوبت بر که برین درج زاید باشد که نام نسل و فرزندان باشد و تجارت
 و بسیار مال گشته و فرزند نفع کند و در بر غیر درجه پنجم از این عقوبت بر که برین
 درج زاید مال بسیار دارد و دوام بسیار درج به است آرزویم که آرد و نفع کرد
 حرف میزند تا آخر درجه پنجم از این عقوبت بر که برین درج زاید باس و پاکیزه باشد و نزدیک
 سلطان منزلی میابد آنکه بره بود بسیار رعایا باشد اول عمر آخر عمر و برین کار
 و متدین باشد درجه نهم از این عقوبت بر که برین درج زاید نیکو طریقت و فرقی
 روزی و زریک و نیک تر بود درجه دوازدهم از این عقوبت بر که برین زاید بود
 و بسیار مال خوش طبع و ظرف و باوری دوست و بسیار صاحب شرف با زبان
 و با بسیار زان نام نیک گشته و نسل بسیار شود و فرزندی نزدیک بر فایده
 کند و هر چه به دست آرد نفع کند درج سیزدهم از این عقوبت بر که برین
 درج زاید علم دوست باشد و در کتب بسیار آنگاه و معلم و کتابخانه
 کرد و او را مال بسیار کرد و در این عمر توانگر کرد درجه چهاردهم

از این عقوبت

از این عقوبت بر که برین درج زاید ملکی گشته باشد و بزرگواری یا به میان مردمان
 چنانکه و اجنه و کار داری نیک گشته چنانکه شایسته و اور عالم شود درج
 شانزدهم از این عقوبت بر که برین درج زاید راست گوی و منصف باشد در عاقبت
 و فائزنده و عده نیک دوست در کار نیک و او را سری بود درجه نوزدهم از این
 عقوبت بر که برین درج زاید نومن و راست گوی و قربان گشته در شتاب و روزه
 دار و عابد و مستطاب و حق گوی بود درجه بیستم از این عقوبت بر که برین درج
 زاید نومن و برین کار باشد و معتقد بشیر عیثا حد ایما و حق او از همه اقربا با
 بود درجه بیست و یکم از این عقوبت بر که برین درج زاید قد ایراد است دارد و در عیثا
 کبیرا و نیک کردار باشد چنانکه بر او طاعت نمود درجه بیست و دوم از این عقوبت
 بر که برین درج زاید اولاد فرزند برود و پاکیزه در آید باشد و با نیکو تو گشته
 درجه بیست و سوم از این عقوبت بر که برین درج زاید برین او رعایای بسیار باشد
 و همه در میان حق درستی و بیاماری باشد درجه بیست و چهارم از این عقوبت بر که
 برین درج زاید دروغ گوی و فاسق و فاجر و دیگر دارد و زاید باشد و با نیک
 تو گشته درجه بیست و پنجم از این عقوبت بر که برین زاید بود و بر نه درجه بیست و ششم
 باشد درجه بیست و ششم از این عقوبت بر که برین زاید در روزگار از آن و نیک گشته
 مردمان باشد پس قوی بر و طو باشد و او را شمشیر باره کند درجه بیست و هفتم
 بر که برین زاید برودم فاسق گشته بر آنک باشد و هم نداد و بر شرف شرف
 کند درجه بیست و هشتم از این عقوبت بر که برین درج زاید برودم فاسق و بی وفای
 بریز و بیخفت باشد تا آخر درجه بیست و نهم از این عقوبت بر که برین درجه بیست

بنگم

بیگانه باشد و اقیق در ساق او افتد و در این عمر درجه بیست و نهم از این
 عقوبت بر که برین درج زاید جهل و سخت دینی و توانا و وجه الهی تا شانس و
 سلاطین و کجاست اهل بیت خویش باشد هم عمر و او را در عیث نیک گشته درج
 بیست و دهم از این عقوبت بر که برین درج زاید فرمایند و در روزگار و نیک
 و طاز باشد و از آنکه بر او نیک و کند ما گشته نداد و هم گشته او دشمن دارد درج
 بیست و یازدهم از این عقوبت بر که برین درج زاید دروغ گوی و سخت دل گشته
 و چرخ و نادانان گشته و در پیش و بر شرف عالی میرد درجه بیست و دهم
 از این عقوبت بر که برین درج زاید بیعت و بیعت و بی بیاره باشد و سخن
 بر او نیک و خوشان و هم بسیار گشته و درجه اول از این عقوبت بر که برین
 درج زاید بر او نیک و او را نیک و با قدر حال و عیث نیک باشد میان مردمان
 درجه دوم از این عقوبت بر که برین درج زاید توانگر و بزرگ قدر و بسیار مال
 و با طاعت و دین است و رحمت بود و کسرت مبارک درجه بیست و یکم از این عقوبت
 بر که برین درج زاید مبارک بود و مردمان به نیک گشته و دعای او مستجاب
 بود روزی کند و مقبل و با بهره درجه بیست و دوم از این عقوبت بر که برین زاید
 و کینه سلطه نماند و کارهای خیر کند و نیک و روزی نماند و نیک
 روزگاری و خوش گشته بود درجه بیست و سوم از این عقوبت بر که برین درج زاید از آن
 راغب در عیث است از روزگار و نماز و نیک گشته از مردمان با دار عالم
 بریز و تو وضع و نسیب فرود فرمان بر دار او شود و نیک طبع بود و نیک
 چرا نیک خدای بود در این گشته درجه بیست و چهارم از این عقوبت بر که برین زاید

توانگر

توانگر و بلند قدر و بسیار مالک و عمار بود ابره او در همه شهر با نیک گشته
 درجه بیست و پنجم از این عقوبت بر که برین درج زاید زریک و نیک و بلند ذکر شود و در دوست
 و متواضع و محول باشد و تا آخر عمر او را نیک گشته و غلامان او کسری او عاقبت
 کند و او را نیک گشته درجه بیست و ششم از این عقوبت بر که برین درج زاید نیک گشته
 و نیک گشته و کارهای خیر بسیار کند و طریق بر می رسد و بلند قدر و بلند ذکر باشد
 درجه بیست و هفتم از این عقوبت بر که برین زاید در نعت خدا با نیک در روزگار و آرزوهای
 خویش بسیار و کم نایافتی کند و در آن سعادت باشد درجه بیست و هشتم از این عقوبت
 بر که برین زاید حکم و طاعت علم و فطرت بود که حق که معانی با نیک و پوشیده
 از علم باشد که مردمان از آن منتفع گشته و در فراخی کسب و بلند ذکر درجه
 یا زدهم از این عقوبت بر که برین درج زاید درست پای و نیک اندیشه و سواد
 باشد مانند دانش کمال بزرگ و سخنهای در از آن منتفع گشته و سلامت با نیک
 و او را در خیر و مبارک باشد با نیک و در درجه دوازدهم از این عقوبت بر که برین درج زاید
 نیک گشته و جوان مرد و نیک مرد باشد و مردمان از آن منتفع گشته و نیک گشته و
 علمها که بر او آرد درجه سیزدهم از این عقوبت بر که برین زاید به نیک خدا نیک عالم باشد
 و بر نیک گشته و نیک گشته از فراغ و نیک مردمان با نیک و او را بزرگ دارند
 درجه چهاردهم از این عقوبت بر که برین زاید به نیک گشته و نیک گشته و او را نیک
 نشود و او را زاید از قوت به نیک گشته و نیک گشته در طلب سعادت
 بخرد درجه بیست و پنجم از این عقوبت بر که برین درج زاید قدم او بر بر و نیک گشته

انضم باشد تا چهار سال در پیش بود بعد از آن توانگر شود و در تو انگری جهل سبزه در کت
ست از هم هر که برین زایه دروغ گوئی و بستوده بود و او را دکانی باشد که از چشم او
بند و غفلت زنده و جایگامی دیگر که او را در ناگوشنده هم از نماند او هر که در کت
تا هر که از نماند در چه غفلت از برنج قوس هر که برین زایه اندر او ساری و در
شوم باشد و پوشیده باشد تا در آن کت در چه هر که برین زایه عالم باشد و
خیرات دوست دارد و اسرار علم فلک و حکمت است از نماند و گشته است
نیگونی که در چه نوزدهم از برنج قوس هر که برین زایه تر در ای و مختلف اخلاق باشد
عزم او در هیچ کار دست نباشد و هر که او را ببیند از چشم او بگریزد از چه هر که را می او
بر در کت در چه نوزدهم از برنج قوس هر که برین زایه مبارک باشد برین و خوشی اهل
بیت خویش و بر دوستان شوم بود ولیکن نیگونی که او را بود با همه مردمان و همه کس
نیگونی که او را در چه نوزدهم از برنج قوس هر که برین زایه ملکی بود در ماضی را ضعیف ترین
مکار و او را کافر باشد بخدا و وصیت بیع ان قبول نکند و بر حلال و حلال بود که کت
و عاقبت بر نشت ترین حال بود در چه بیست و دوم از برنج قوس هر که برین
زایه ناقص عقل و در از هر کت تا انزله و ضعیف رای بود که در کت
که او را حاجت نباشد اما بوقت حاجت ظاهر در او بر حلال و راستی
راه نماند و بیگانه از خویش در چشم باشد در چه بیست و سوم از برنج قوس
هر که برین زایه در تن او همی های مختلف باشد در چه بیست و چهارم از برنج قوس
هر که برین زایه در تن او بود پس از کت او را در بوقت گوئی او را او را با بر نشت
تبار در آن بود در چه بیست و پنجم از برنج قوس هر که برین زایه غار و نام و نشت

در چه

و در د و بر نشت و چنانکس و مختلف باشد میان مردمان که در رضالت و خوار و از او
مانند در چه بیست و ششم از برنج قوس هر که برین زایه بر نشت و در بر و مبتلا و کت
و نکت علی و در کت بیست و هفتم از برنج قوس هر که برین زایه بر نشت و کت
و در کت و در کت با کت از نماند و در کت بیست و هشتم از برنج قوس هر که
در چه زایه کافر و دروغ گوئی و محمود و بد اندیش و بد نکت باشد در چه بیست
نهم از برنج قوس هر که برین زایه بر روی و بر طبع او کرا تا او در چه نهم از برنج قوس هر که
زایه بی نشت عاقبت باشد و در کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
در چه اول از برنج قوس هر که برین زایه بر نشت و بد فعل و بی باکی باشد
و عاقبت کت نشود بر نشت ترین حالی در چه دوم از برنج قوس هر که برین زایه بر نشت
باشد با نشت کردی می نماند بعد از آن بر طرار بسیار شود و بعد از آن
صاحب جهل ضعیف که در از اهل اسفند در چه سوم از برنج قوس هر که برین زایه
راه زن و خوار و بر نشت و کت دل تنگ روزی بود در چه چهارم
از برنج قوس هر که برین زایه در و بر نشت و در کت روزی و از نماند و کت بود
در چه پنجم از برنج قوس هر که برین زایه با ضیق و تنگ عقیقت بود و شوم
بر نشت و در چه ششم از برنج قوس هر که برین زایه تنگ و بر نشت باشد و
بی عقل و بی وی در کت و بی نشت و تنگ عقیقت در چه هفتم از برنج قوس هر که
برین زایه با نکت و در کت از نماند و شوم بی بود در چه دوم از برنج قوس هر که
خردخانه بود و در کت او را بر نشت و در کت او را نشت از نماند و نماند
حلال و نشت و و نماند و در کت او را بر نشت در چه نهم از برنج قوس هر که برین زایه

نوازش باشد تا نهم و بیست و نهم و در نماند و در کت هر که در کت بود و در کت
مرک بلین شود در چه نهم از برنج قوس هر که برین زایه بی نشت و نشت بر نشت و در
در ویسی چاه سال زنده و بعد از آن توانگر شود در چه دوم از برنج قوس هر که برین
زایه بر نشت و در کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
هر که برین زایه ناقص خلقت و ضعیف و نریک و نریک باشد و از خودی چشم
او و زریکی او را در نماند از نماند و در کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
چهره هر که برین زایه در نماند از نماند و از نماند و کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
کشته و در کت او را نماند از نماند و او در آن کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
هر که برین زایه در نماند از نماند و در کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
هر که برین زایه در نماند از نماند و در کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
معوی دست و ناقص اندام باشد ضعیف بعد از نماند کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
صفت و نشت بیست و نهم از نماند از نماند هر که برین زایه پادشاه
باشد و نشت و نشت و نشت بر نماند از نماند و نشت او نماند
سال بود او نماند از نماند و در کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
پوسته بسیار بود و بعد از ولادت بیعت روز ما بیعت بیعت تا بیعت با نماند
در چه نهم از برنج قوس هر که برین زایه و زریک پادشاه بود ولیکن ظالم و نشت
دل و بر نشت و پس از نشت سال از نماند و نماند و در کت بیست و نهم از نماند
در چه نهم از برنج قوس هر که برین زایه پادشاه بود ولیکن ظالم و نشت
بیرت باری و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند و نماند

در چه

در چه بیست و نهم از برنج قوس هر که برین زایه نماند از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
و نشت بسیار نماند و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
بیست و نهم از برنج قوس هر که برین زایه نماند از نماند و نشت و نشت و نشت و نشت
سرق و کت گوئی و در کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
دوست نماند و در کت بیست و نهم از نماند و در کت بیست و نهم از نماند
زایه نماند از نماند و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
توانگر شود و نماند از نماند و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
در چه زایه نماند از نماند و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
سیاست باشد و نماند از نماند و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
برین زایه پادشاه که تا سعادت و بر روی مال باشد و از طعام و نشت و نشت
نیاید و پادشاه او نماند و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
به نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
از نماند از نماند از نماند از نماند از نماند از نماند از نماند از نماند
و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
هر که برین زایه نماند از نماند و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
او بر نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
به نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت
از نماند از نماند از نماند از نماند از نماند از نماند از نماند از نماند

از آنچه بعد از او در جبال و افغان و تاجیکان خود در آن کیم در هر سیم ام از برنج در هر کس برین
در بر زای مختلف احوال بود که شجاع و گاه بد دل و بسیار از نادانی از نظر و صفت و خلق
وسلاح و لیس و طهارت در بعضی وقت گشته بود در اول از برنج دلو هر کس برین در بر زای
بر دمان از برنج و زهره و ناله گشته زبانه و حکیم بود و اول نامه بر و تر گشته و در زمان
بسیار در آن سخن گوراه راست باشد و علمها را بسیار پیوسته از کیم در بعضی از فایده
باشد و سیک نام زید در دوم از برنج دلو هر کس برین در بر زای پادشاه بر قوه و خلق
باشد بسیار مال و بسیار افضال مظهر و منصور بر دشمنان و مضافا که در
سیم از برنج دلو هر کس برین در بر زای خداوند سعادت و بر طایفه از کیم
و قدر او در بسیار اول نامه بلند و بزرگ بود و سوره از کتاب قرآن که در علم
طلب و معالجت مردمان و دار و ما دوست دارد و نامه از زو و مار خویش بر
در چهارم از برنج دلو هر کس برین در بر زای تو انگر باشد و مانند پادشاه نام
زید و معاش او از دهائی باشد در بر سیم از برنج دلو هر کس برین در بر زای زید
اول هر خود در پیش بود و در افرو تو انگر کرد و مال بسیار جمع کند و در دراز
باید و در هر حال کعبت علمی رغبت نماید صحت او و از آن کس که با او باشد
در بر ششم از برنج دلو هر کس برین در بر زای مادر گامی و مقصد باشد و از خود
او به از اول بود از تجارت مال و مضافا جمع کند و خوش دل تر بود در بر هفتم
از برنج دلو هر کس برین زایده صناعتها می طبع و طریقت کسب کند مالک بید و در
باشد در بر هشتم از برنج دلو هر کس برین زایده پادشاه و خور باشد و در کس که در
روزه داشت و قران را که در نماز گذارد و در کتابها دوست دارد در چهارم

السلام

از برنج دلو هر کس برین زای تو انگر باشد و صناعتها بسیار از دست او بسیار گشته باشد
باشد چو سراسری و طبخا می و طریح با نی در بر دهم از برنج دلو هر کس برین در بر زای اول
عمر بر سخت باشد پس بیخست شود و میباید ناما چون و در پادشاه است مردمان بسیار گشته بود
پانزدهم از برنج دلو هر کس برین زایده زهره باشد به صورت از ششگاه از ششوات دنیا
مخوابد و گشته در بر دوازدهم از برنج دلو هر کس برین زایده کیم و چو انگر و نیکو کردار و نیکو
و در مان باشد چو لهر و تیرا میا دوست دارد در بر سیزدهم از برنج دلو هر کس برین در بر
زایده کیم و چو انگر و نیکو کردار و مقبل و بران آینه اصفاف علوم و می بسیار
کسی نداند در بر چهاردهم از برنج دلو هر کس برین در بر زای پادشاه غلبت و سخت دل بر
و نظام و بی انصاف باشد و از نطق و فریض بر بخوراد در بر پانزدهم از برنج دلو هر کس
در بر زایده در و شینه و بیچاره و بخورتن و خوشتر بود و بی وفا در حق مادر و کاهستی
در در دهم از برنج دلو هر کس برین در بر زای پادشاه فاسق باشد و در کاه
حکم گشته و در نهم از برنج دلو هر کس برین در بر زای پادشاه از برنج دلو هر کس
در بر زایده مکی یا زهره مکی بیخست و کیم و کسید باشد با سعادت تمام در بر دهم
هر کس برین زایده پادشاه است بزرگ و چو انگر و در از زایده در بر نوزدهم از برنج دلو
هر کس برین زایده پادشاه است مقبول و نیک کردار و علم دوست باشد در بر سیم از برنج دلو
هر کس برین زایده کیم ایما که در دین و کسایت ستوده باشد و نیک و مقبل بود در بر
بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین زایده که در ان زبانه و صناعتها باشد در بیست
و دوم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده کاهن نامی بود با دو از زایده غایب خرد
و از او دست و از علمها استنباط کند و جادی گشته چنانکه چو انگر در بیست و یکم از

از برنج دلو هر کس برین زایده سوره و سوره کوی باشد و در آن کس که کوی با می شود
در بیست و چهارم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده مردی مبارک و ستوده
و بزرگ و خوش سیرت باشد و کسید اهل بیت و کسید ملک و انکه تابان بود
و در دمان از برنج زهره و زهره و زهره در بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس
برین زایده تو انگر بیخست و در از زایده و تر دیک مردمان مقبول بود در بر بیست
و یکم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده مردی نکرده کسب و اخبار و استنباط کسب
بیخست و فکر و اندیشه و خلک او در بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده
بزرگ گامی منور و تو انگر باشد با مال و صناعتها بسیار که در زحل او را
باشد در بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین زایده با اسباب در بعضی جاهای باشد
و در دمان از او با سعادت باشد و قدر او بلند باشد در بر بیست و یکم از برنج
دلو هر کس برین در بر زایده بخون و صناعتها منور و کسب و در کس که در بر سیم
از برنج دلو هر کس برین در بر زایده احمق و چو در بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس
چو هر کس برین در بر زایده پادشاه و بزرگ باشد که در کسب با مال و کسب
بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده پادشاه است بر باشد و قدر
اهل زمانه تغیر و عام و صمیم در بر سیم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده
باشد با اخبار نامان گشته و معاش او از زهره این قصه باشد که در کسب
در بر چهارم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده شکرش و در حال و محتاج
باشد بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین زایده شکرش و در حال و محتاج
در بر سیم از برنج دلو هر کس برین زایده مردی با اسباب و نیکو کردار و تو انگر باشد و

بشکر

و بیخست از زهره و زهره در بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین زایده و صاف و کیم
و چو انگر و در از زایده باشد در بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده
در پیش و تو انگر در زایده و او را مکی و زهره و زهره و زهره و زهره و زهره
تو انگر بیخست در بر بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین زایده شکرش و در
باشد و کسب شکرش کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب کسب
چو هر کس برین زایده مکی بیخست و کیم و کسید باشد با سعادت تمام در بر دهم
هر کس برین زایده پادشاه است بزرگ و چو انگر و در از زایده در بر نوزدهم از برنج دلو
هر کس برین زایده پادشاه است مقبول و نیک کردار و علم دوست باشد در بر سیم از برنج دلو
هر کس برین زایده کیم ایما که در دین و کسایت ستوده باشد و نیک و مقبل بود در بر
بیست و یکم از برنج دلو هر کس برین زایده که در ان زبانه و صناعتها باشد در بیست
و دوم از برنج دلو هر کس برین در بر زایده کاهن نامی بود با دو از زایده غایب خرد
و از او دست و از علمها استنباط کند و جادی گشته چنانکه چو انگر در بیست و یکم از

و فریاد میکند تا ببرد دریم تا ندیم از بیم حوت برین درج زاید درویش و پناه زاید
 جملی است که با درویش او برین نه از بیمت این است تا آنکه کرد پس تا آنکه برین سال زاید
 آنگاه بر دریم دریم از بیم حوت در برین آنگاه زاید چنانکه باشد لطیف دست زاید
 باشد از بیم حوت و اما تا آنکه آنگاه اول زاید تا آنکه آنگاه باشد با سوار و نیکو و با این
 به عابد و زاید و عابد و پاک باشد دریم دریم از بیم حوت در برین زاید عالم و زاید
 عاقل و ادیب باشد معتقد دریم کارهای نیک و نیکیست زاید و نیکو بود دریم دریم
 از بیم حوت در برین زاید در پاک و زاید و نیکو بود دریم دریم در برین زاید زاید
 و کوهی و تو آنکه دریم و نیکو کار و پاکیزه و در از بیم حوت در بریم دریم از بیم حوت
 در برین زاید چنانکه عیب بوده و نیکو جوین و نیکو برین کار و پاک باشد و با برین
 آنگاه در بریم دریم دریم از بیم حوت در برین زاید عیب است از بیم حوت در بریم
 کند همه بر خویش و مبالغه باشد دریم دریم دریم در برین زاید از بیم حوت
 خویش کند و آنکه جری او را حال آید دریم دریم دریم از بیم حوت در برین دریم دریم
 و هزار و بیست باشد اما این درست باشد دریم دریم دریم در برین زاید چنانکه
 خدمت در زمان کند دریم دریم دریم از بیم حوت در برین دریم دریم دریم است
 کننده و عقاب و بهار و شکر باشد دریم دریم دریم دریم از بیم حوت در برین
 دریم زاید چنانکه بدست برود دریم و پاک و نیکو کرد او دریم دریم دریم دریم
 حوت در برین زاید تا آنکه در فریاد و هیچ کننده مال متصرف باشد دریم دریم دریم
 از بیم حوت در برین زاید عالم و فقیر باشد اما نیت و روح کوه و بار قاضیان سکاه
 باشد و آنکه در برین زاید دریم دریم دریم از بیم حوت در برین دریم دریم دریم

شریعت باشد و در نماز صورت کند و ذکر او در عالم باشد دریم دریم از بیم حوت در برین
 دریم زاید یا بهمان کار کند و بیگانه اظهار کند و در نماز پند دهد و قوی بسیار
 تابع او شود و مال بسیار جمع کند برین تمام بس که در حال او ارباب برین تمام کند
 این کتاب چنانکه در هر کجاست بودیم
 الحمد لله رب العالمین والصلاه
 والسلام علی رسول الله
 محمد و آله و صحبه
 ۲۴۲

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین والصلاه والسلام علی محمد و آله الصالحین
 ایچاد علمت شریف و نفیس که علم انبیا و اولیاست و نیز کان این علم انبیا و اولیاست
 آن حضرت امام ناطق جعفر ابن محمد الصادق علیه السلام میفرماید ای ماکرم بن علی
 لطایری العلم ده جمل حقیقت فقد تقدم فیها الوصی الی حسین و اوصی فیها حسن
 قرب جو روح الوصی به تعبیر است من بعد الوفا ولا یستحل رجال سلیم زیدی
 بود ایچ تا تو به حمت و وفا بق این علم بسیار است و بنا برین و فوایر است
 و برسد به این علم که برسد صانع که حق سبحانه او را در کمال از زانی داشته باشد چنان
 آدم و نیت و ادب و سبک و اوصاف و حضرت امر المؤمنین علی ابن ابی طالب
 علیه السلام و حضرت امام جعفر ابن محمد الصادق علیه السلام و این فقره جز بر بعضی از ائمه
 این علم شریف و قوی یافته این رساله با تاسع هزار و بیست و یکم از رساله الهادی
 و المعین و این رساله شریف بر مقدم و چهار فصل اول در بیان مدخل و
 مخارج حروف و این مقدم شریف بر حروف احوال و فوایر این حروف مع کلمه ای را میفرماید
 علی است علم و همچنین بر فواید حروف که منسوب است حضرت امام جعفر صادق علیه
 السلام است و در کتب این مقدمه نیکو تنظیم کتب طریقت است که واقع شود بر بعضی
 از فواید حروف اما آنکه در ایامی استش مخلص است و حروف را بعضی چهار مدخل
 و بعضی را پنج و بعضی را شش و این مدخلات ملکی لغات است چنانکه اگر خواهد که
 ای را از این لغات نامی نظم استخراج کند که مخارج حروفی خواهند این اسم را لغت
 عربی است که اگر عبارات عربانی خواهند عبارات عربانی است که اگر سرسازید

خواهد لغت سرساز و علی بن ابی طالب را عددی خوانند و شرط جمل عدد در هر مدخل
 بسیار خوانند به آنکه مدخل در قسم است که در هر یک از اینها دو قسم
 و سه مرتبه است که در وسط و صغیر و این مدخل که است یعنی اسما و المخرجات
 قاصد مع حروف است را همچنین در وسط مدخل است و در ترکیب نیز مدخل حروف را چهار
 مرتبه است اما در حروف و اوقات و اوقات پس هر حرفی که در هر مرتبه اجاد باشد در هر
 او را مدخل که باشد و به خط و صغیر نباشد و هر چه در هر مرتبه باشد در هر مرتبه
 نباشد اما در معروف هر حرفی که در هر مرتبه اجاد باشد او را مدخل که باشد و در
 حروف و اوقات و اوقات که در هر مرتبه است که در هر مرتبه است که در هر مرتبه
 باشد مدخل او که باشد هر چه در هر مرتبه است و در هر مرتبه است که در هر مرتبه
 باشد که مدخلی باشد و هر چه در هر مرتبه است که در هر مرتبه است که در هر مرتبه
 هر چه در هر مرتبه است که در هر مرتبه است که در هر مرتبه است که در هر مرتبه
 باشد یا در هر مرتبه است که در هر مرتبه است که در هر مرتبه است که در هر مرتبه
 حروف مخرومه ده باشد که چهار حرفی حاصل شود یعنی انا و در اجاد حروف است
 در حروف و اجاد و اجاد و اجاد و این چهار حرفی است و با حروف است
 و حروف است و حروف است و در اجاد و این چهار حرفی است و با حروف است
 تا حروف در اجاد و این چهار حرفی است و با حروف است و با حروف است
 جمله باشد حکم حروف که هر حرفی است که هر حرفی است که هر حرفی است که
 ترکیبات هر حرفی است چنانکه مخرومه است زیرا که هر چه در عالم ترکیب است
 او را از اجاد است و چهار حرفی اجاد عناصر را جمع اندک است حفظ کنند

